

היינו על גבי ארונות. תימה לפ"ה דפי' גולל כיסוי. הרואה פנימה. את חלל

היינו על גבי ארונו. תימה לפ"ה דפי' גולל כיסוי של ארון דהני' *כל אשר יגע על פני השדה לרבות *כ"ג גם הגולל מטמא בזהל והיאך היו מדלגין עליו וי"ל *א"כ הני' בשמחת (פ"ד הלכה ב) *כל שומאח שאין הגוי

העומדים בשורה וכו' : *ת"ר* שורה הראוה
פנימה פסורה ושאינה ראוה פנימה חייבת
רבי יהודה אומר הבאים מחמת האבל פסורין
מחמת עצמן חייבין: אמר רב יהודה אמר רב
המוצא כלאים בכגדו פושמן אפי' בשוק מ"ט
אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לגדל *כ"מ*
שיש חלול השם אין חולקין כבוד לרב מתיבי
לקברו את המת וחורו ולפניהם ב' דרכים אחת
שחורה ואחת שטמאה בא בשחורה באין עמו
בשחורה בא בשטמאה באין עמו בשטמאה

כוקים הרלושנים (מיר גנ:) שויר
 אומר: רביעית דס גס בתגלחת מויר
 ומיור תימא אמוי אין המס מטמא
 אהלל כיון שהכסוי עממו מקבל
 טומאה דכל דבר המקבל טומאה
 אינו חולץ בפני הטומאה אכן כן מטמא
 בזהל יו"ל דאין הטומא אהלל דא חיון
 שבו אהלל דא פנימי טהור דדקא
 במסכת אהלות בפ"ו (תשנ"ט)
 חבית שהיא מלאה משקין טהורים
 ותוקפה נמיד פתיל ושעאה גולל
 לקבר הטובע דא מטמא טומאת שבעה
 ודוקה ודוקה טהורים אהלל לפי שכל
 פנימי כולו טהור ומיור תימא לפ"א
 דפירש בפ"ק דערוין (דף טו) (ב) גבי
 אין עושין מצעלי חיים גולל ודופק
 לקבר ואי גולל היינו כסוי הארון ובי
 עושין מצעלי חיים כסוי לארון (ג) ע"ד
 פר"ת דגולל חיוט מזהב וכו' דרך בני
 אדם ליתן בזהב עט הקבר לשמין
 עד שיתנו עליו מזהב*) :

רוב ארצות יש להם חלל טפח.
 וי"ל שראש הארון פתוח שם
 היה סתום ארבעה כי יש בו פותח
 טפח מטמא ואפילו בלד הריקן שבו
 כדאמרין במסכת אלהות בפ"א (מ"א)
 כדאמרין במסכת הטועה בה הלדריק מפור
 ש"פ בלד הריקן מפני שטומאה בוקעת
 ועולה בוקעת ויורדת ואם היה מקום
 הטומאה טפח ע"ט (ד) על רוס טפח
 הגועה בה מכל מקום טמא מפני שהוא
 כקבר סתום אלא תחזק בקבר סתום אינו
 מטמא כל סביביו אלא כשיש עליו
 טפח אבל בטומאה רגועה אינו מטמא
 אלא כנגד הטומאה ולא מלד הריקן
 ובפרק ההורר פירות (ג"ב ק"ה) שם
 להאריך (**): **ולאחותיה** מה ת"ל.

גבי נזיר כתיב על(ן כל נפשות) [נפש] אשת
לא יבא וכתיב בתיבה לבזיו ולאמו
לאחיו ולאחותו לא ימנע וכו' ויחזיק יתיר
יניחו ודמנע מה נפקא ודרשין ללבוז
מה תלמוד לומר לגופיה לא חליטריך
בה אלא להויתא מת מנע שמואל ר
לגופיה לא חליטריך והיתר מה מ
שם היה נזיר וכן שיש עליו ש
מלמעלה אלא לחמו אבל מטמא הוא ל
שם היה כהן גדול ונזיר דקדושתו
למטה לקרבוזי אעפ"כ לאחיו הוא
למה מזה ואם אינו ענין לנזיר גר
ענין לכ"ג נזיר ולאחותו מה תלמוד ל
לשחוט פסחו ולמול את צו דלוי
משני שקל' עד שם שהוא צו דלוי
(פ"ד ק"ה) גבי מעשה דיוסף הכהן
פריך דילמא שאני הכא דמזייר לכל

(*) [בשבת קנב: ד"ה עד שיסתם כתבו חוס' בית
(**) [וע"ע חוס' נויר נג: וחוס' ב"ב ק: ד"ה ורו]

תבונה לנגד ה' תרגמה רבי אבא בבית הפרס
 דרבנן דאמר *רב יהודה אמר שמואל ימנפת
 אדם בית הפרס והולך ואמר רב יהודה בר
 אשי משמיה דרב "בית הפרס שגרש מהור
 ת"ש דאמר ר' אלעזר בר צדוק 'מדרגין היינו
 על גבי ארונות שלמתיים לקראת מלכי ישראל
 לא לקראת מלכי ישראל בלבד אמרו אלא אפי'
 לקראת מלכי עכו"ם שאם יזכה יבחין בין מלכי
 ישראל למלכי עכו"ם אמאי לימא אין חכמה
 ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' כדרבא דאמר
 רבא דבר תורה אהל כל שיש בו חלל טפח
 חוצץ בפני המזמאה ושאין בו חלל טפח אינו
 חוצץ בפני המזמאה ורוב ארונות יש בהן
 חלל טפח וגזרו על שיש בהן משום שאין בהן
 ומשום כבוד מלכים לא גזרו בהו רבנן ת"ש
 *גדול כבוד הבריות שדוחה [את] לא תעשה
 שבתורה ואמאי לימא אין חכמה ואין תבונה
 ואין עצה לנגד ה' תרגמה רב בר שבא קמיה
 דרב כהנא בלאו *דלא תסור אחיבו עליה
 לאו דלא תסור דאורייתא היא אמר רב כהנא
 *גברא רבה אמר מילתא לא תחיבו עליה כל
 מילי דרבנן אסמכינהו על לאו דלא תסור
 ומשום כבודו שרו רבנן *ת"ש והתעלמת
 מהם פעמים שאתה מתעלם מהם ופעמים
 שאין אתה מתעלם מהם הא כיצד אם יהיה
 כהן והיא בבית הקברות או היה זקן ואינה
 לפי כבודו או שהיתה מלאכתו מרובה משל
 חברו לכך נאמר והתעלמת אמאי לימא איני
 חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' שאני
 התם דכתיב והתעלמת מהם וליגמר מינה
 *איסורא מממונה לא ילפינן ת"ש *ולאחות
 *מה תלמוד לומר הרי שהיה הולך לשחוט
 את פסחו ולמול את בנו ושמע שמת לו מר
 יכול יחזור וישמא אמרת לא יטמא יכול כשם
 שאינו מטמא להם כך אינו מטמא למר
 מצותה ת"ל ולאחותו היא דאינו מטמא

אבל

מנפש חסד נפקא כולהו ולא
 ח' ב' לאמו מה תלמוד לומר
 דמלאביו נפקא אלף להביא
 קדושות איון הכתוב מהירו
 מנורה לאחיו מה תלמוד לומר
 ח' דגס בלל גזירות אסור
 יו"ט מטמא אבל מטמא פסח
 ולא לכהן הדיוט מיר טהור
 להדי שטח היה כ"ג ומיר והלך
 גדול ועושה פסח משמח פסח
 יורה אשרו בערב פסח ומלאוהו ח' ב' ופרך מה
 שות האלו בו כדפריש' ולא עושה פסחו גרידא לימא

אבל מטמא הוא למת ולא
 והוא מיר חף הוא לאחיו
 מה תלמוד לומר אם
 לשחות את פסחו ולמול
 שמת מ' מה' מקורביו י'
 ועונה שחיתות הפסח
 יטמא בטל מעשות פסח
 דאמר' בערבי פסחים

אבל מטמא הוא דחינו מטמא אבל מטמא
 פסח גרידא פסח
 ח' ופרך מה
 עושה פסחו גרידא לימא

לאור פ"ט וע"ע תוס' בתובות דף ד: ד"ה עד ותוס' סוכה כג. ד"ה ולא ותו

הקה חחורי קורה הפנימית והחבוי יושב
מחמת כבוד שלל באל נחם אלל לרלות
חשובה נגד ה' אחת עומה . שיש בה
ג' בבית הפרס . דלל מטמא אלל
דור מדרבנן והוא שדה שמתרס קצו קצר
ותאו תחומים שמאל ולדלו נלו המחרשה
אלת העלמות והדורס עליה' מסימן
ועלם כשעורה מטמא במגע ובמשא
ולא באלל וכיון למדרבנן הוא דאסור.
רבנן הוא דאחלוה ליקרייהו בני אלל
מנפח אדם . לפניו שם ה' שם עולם
יראלו דאי דאורייתא הוא לא היוין
מולולין ביה כולי האי למיסמך
אפיפה ודך בדיקה לעולם פסח
אישתי ולא לאוכלי תרומה כדלמאריין
בחומר בקדש (תגייה דק כה) : שגדש .
ברגלים : לקראת מלכי ישראל . הרי

חוספה פ"ב
שמות פ"ב

[עיוני סג.
ספרדיון פ"ב
שמות ל:]

עני
כה

לכבוד הצריות עוברים על נפש לא
 יטמא (ויקרא כה) דהא ר' אלעזר כר
 לדון כהן הוה כדאמרין בכבודות
 (דף לו.) מדלגין. מארזין לארזין: דבר
 תורה. הלכה למשה מסיני: אינו
 חולץ בפני העומה. דקראינן טומא'
 רגזתו וזקצתו ועולתו: את לא תעשה.
 קס"ד כל ל"ח קאמר: בלאו דלא
 תסור וגו'. אחיכו עליה. אינהו
 סבור דאפי' אחיו לו דבר תורה והוא
 עומד בפני הכבוד יעבור עליו והא'
 האי גמי דאורייתא הוא: כל מיני
 דרבנן וכו'. והבי' קאמר להו דבר
 שהוא מדברי סופרים נדחה מפני
 כבוד הצריות וקרי ליה ל"ח משום
 דכתיב לא תסור. ודקא' קשיא לכו
 דאורייתא הוא. רבנן אחיהו ליקרייהו
 לעבור על דבריהם היבא דליכא כבוד
 הצריות כגון לטלטל בשבת אבנים של
 בית הכסא לקטוף (שם דף פא:) אי מי
 עתהכא' ליטא' וליטא' דרמיהו לא

הקברות. האברה. ואינה לפי כבודו.
אין האברה חשובה לפי כבודו להשיבה:
או שהיתה מלאכתו מרובה. שדמי
בעל מלאכה לדרוך אחריה יתרים
על דמי האברה ולא יראו הבעלים
להשיב לו יותר ממה שמשיב להם
וגמלא הוא מפסוד: וגממר מינה.
לגבי כלאים דאמרן פושטן אפילו
בשוק: ממונא. קל מאיסורא:
ולאחרות מה תלמוד לומר. בגזיר כתיב
כלמי האירנו. על נפש מה לא יבא
ובסוף לוי לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו
לא יטמא להם דהא כולה בכלל על
נפש מה לא יבא היו וגמה יבאו לאביו
פרט למת מזה לאמו מה תלמוד לומר
משום מה מזה לא אחינריך דמלאביו
נפקא ודרשי ליה כספרי ללמוד שאם
היה זכיר לא יבא דהו עושה שמה
קדושת אב הוא לאמו ברא לא אחי יחיא

(ה) רש"י ד"ה
 אמרת וכו' מני
 מזה שיש ב"ר
 (ב) חסד :
 (ג) טו' :
 ד"ה
 מנין וכו'
 מזה שיש
 דמנין פ"ק
 דשמואל וכו'
 ג"ל :
 וזכיה
 ג"ל מחזק :
 (ג) מנין
 ב"ר ד"ה
 לזרין :
 כדו"ה ד"ה
 פשוט
 וזכ"ס שולח
 קב מזה וכו'
 ופ"ה (ד) ד"ה
 רוב וכו' ט"ה
 רוב שיש ברוב
 טעם וכו' א"ה
 טעם וכו' א"ה

שדה שנחשבה בה קבר ושדה בוין מאי שדה בוין א"ר יהושע בר אבא
הוריש בה שדה בורא כמנח' לית פ"י מ"ל ק' ביהא לל ויהי ויהי רוח
העצם כקבור לא נישור בה עיקרה כמנח' (תק' וכל העצם
לכלב למשה מבני שיעורא ויורחא עוריה רבתי' דבתי' דבתי' א"ר חזקיה
אזי ביהאית (אמנ' ג') אזי סממאן כמעט ובשחא רב פאפ סממאן ביהא
פחית ואי בלא פחיתת כללה ואי בישור ואמר רב פאפ לתה שיבית
אזי קיימא דאוריה רב רחמנא ויהי מילטמא ברחבי' (מנח' 1)